Dosarul nr. 2r-1767/26 (2-26096130-02-2r-14082026)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Prutean Taisia

D E C I Z I E

17 septembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Gîrleanu Violeta şi Roșca Constantin

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu, în cauza civilă la cererea înaintată de Lisnic Corneliu (în interes propriu și a minorei *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie formulată împotriva pretinșilor agresori Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 29 iulie 2026, Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor Lisnic Smaranda, precum și Lisnic Laurențiu, reprezentați de avocatul Lupușor Dumitru s-au adresat în instanța de judecată cu o cerere de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, împotriva pretinșilor agresori Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, solicitând eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 6 luni, cu aplicarea față de Lisnic Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon.

În motivarea cererii, Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor *****, au indicat forme de violență fizică, psihologică şi economică exercitate în mod continuu de către agresorii Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon (*foştii socri*). Totodată, în urma repetatelor acte de violență în familie exercitate de către fostul soț Lisnic Vitalie şi a emiterii unei ordonanțe de protecție în privința acestuia, continuă să fie supusă unor acțiuni de intimidare şi hărțuire din partea agresorilor Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 15.07.2026, s-a admis parțial cererea depusă de victima Lisnic Cornelia în interes propriu, în interesele fiicei minore Lisnic Smaranda, precum și ale lui Lisnic Laurențiu, privind prelungirea măsurilor de protecție stabilite prin încheierea nr. 2o/pr126/26 din 19 martie 2026, prelungindu-se ordonanța de protecție pentru o perioadă de 4 (patru) luni, începând cu data de 20 iulie 2026. Cererea de prelungire a fost motivată prin faptul că pe parcursul perioadei de acțiune a ordonanței de protecție, agresorul Lisnic Vitalie a ignorat complet măsurile de protecție stabilite de instanța de judecată prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2o/pr-126/26 din 19 martie 2026. Cu toate acestea, acțiunile de

intimidare au continuat prin intermediul agresorilor Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon. Aceştia se prezintă în mod repetat la domiciliul victimelor, solicitându-le să părăsească locuința şi afirmând că fiul lor le-a donat apartamentul, motiv pentru care consideră că au dreptul de a locui în imobil. Precizează că astfel de acțiuni au avut loc în repetate rânduri, fiind exercitate în prezența fiicei minore, care nu dispune de o altă locuință şi are un grad sever de dizabilitate.

Susțin victimele că ultimul act de violență a avut loc la data de 22.07.2026. Agresorii s-au prezentat la domiciliul victimei având asupra lor un aparat destinat tăierii metalului, manifestând intenția de a tăia ușa de acces pentru a pătrunde forțat în locuință. La acel moment, în domiciliu se afla fiica minoră a victimei, persoană cu grad sever de dizabilitate. În urma solicitării intervenției Poliției, agresorii au pătruns în holul apartamentului, unde s-au baricadat, refuzând să părăsească benevol locuința.

Remarcă victimele că la data de 22.07.2026 în privința agresorilor Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon au fost emise ordinele de restricție nr. ***** pe un termen de 10 zile. Invocă victimele că agresorii continuă să aplice violență fizică şi psihologică, existând un pericol iminent şi persistent pentru viața, sănătatea şi integritatea acestora. Asemenea incidente nu constituie cazuri separate, ci reprezintă un comportament repetitiv de hărțuire, intimidare şi presiune psihologică exercitat asupra lor şi asupra minorei Lisnic Smaranda. Acțiunile agresorilor le provoacă o stare permanentă de teamă, insecuritate şi anxietate, afectând grav starea emoțională și psihică a fiicei minore cu grad sever de dizabilitate, care îşi petrece majoritatea timpului în locuință.

Solicită victimele Lisnic Corneliu și Lisnic Laurențiu, aplicarea măsurilor de protecție în baza art. 15 din Legea nr. 45 și art. 278/7 Cod de procedură civilă, pe un termen de 6 luni cu: a) obligarea agresorilor Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon de a sta departe de locul de trai al victimelor Lisnic Cornelia, minorei Lisnic Smaranda şi a lui Lisnic Laurențiu, situat în *****, la o distanță de minimum 300 de metri; obligarea agresorilor Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon de a sta departe de locul aflării victimelor Lisnic Cornelia, minorei Lisnic Smaranda şi a lui Lisnic Laurențiu, la o distanță care să asigure securitatea acestora, de cel puțin 300 de metri, excluzând orice contact vizual cu acestea; interzicerea oricărui contact al agresorilor Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victimele Lisnic Cornelia, minora *****.

Soluția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, s-a admis cererea privind eliberarea ordonanței de protecție, cu eliberarea ordonanței de protecție în favoarea victimelor Lisnic Cornelia, ***** de la acțiunile agresorilor Lisnic Elena născută la ***** și Lisnic Pantelimon născut la *****, pe un termen de 6 (șase) luni din momentul pronunțării, cu următoarele măsuri de protecție:

- Obligarea agresorilor Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon de a sta departe de locul de trai al victimelor Lisnic Cornelia, minorei *****, situat în *****, la o distanță de minimum 300 de metri;

- Obligarea agresorilor Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, de a sta departe de locul aflării al victimelor Lisnic Cornelia, minorei *****, la o distantă care să asigure securitatea acestora, de cel puțin 300 de metri, excluzând orice contact vizual cu aceștia;

- Interzicerea oricărui contact al agresorilor Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victimele Lisnic Cornelia, minora *****.

Măsurile de protecție prevăzute la lit. a)-d) urmează a fi aplicate obligatoriu cu monitorizarea electronică, în modul prevăzut de lege.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 07 august 2026, Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție să fie respinsă.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că la materialele cauzei nu se regăsește dovada precum că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție, a fost comunicată recurentului Lisnic Elena, drept urmare recursul depus la data de 07 august 2026 (f.d.89), este depus în termenul legal prevăzut de lege.

Argumentele părților.

<u>*În motivarea recursului*</u> Lisnic Elena a indicat că prima instanță a examinat cauza în lipsa avocatului care îi acordă asistență juridică garantată de stat, procedura solicitării şi desemnării căruia necesita mai mult timp decât perioada de la momentul informării lui Lisnic Elena și până la ora şedinţei de judecată, care a constituit mai puțin de o oră, încălcându-i în acest fel drepturile. În acest fel, instanța de fond în mod pripit şi cu încălcarea gravă a drepturilor procesuale ale lui Lisnic Elena a examinat cererea formulată de Lisnic Cornelia.

Menționează recurenta că este un fals afirmația victimei precum că apartamentul este proprietatea soțului său Lisnic Vitalie, or în acest sens nu au fost prezentate probe. În momentul de față, apartamentul este proprietatea lui Lisnic Elena iar acesta a fost obținut anterior de Lisnic Vitalie prin donație și evident este proprietate personală a sa. Referitor la afirmația primei instanțe precum că apartamentul ar fi în litigiu, este o exprimare şi constatare nepotrivită. Simplul fapt că petiționara a înaintat o pretenție asupra apartamentului, nu înseamnă că există un litigiu, fără a aduce un argument plauzibil al temeiniciei unei astfel de pretenții, și anume că apartamentul ar fi proprietate comună în devălmășie a soților.

Invocă recurenta că copiii sunt doar folosiți de petiționară pentru a-şi motiva abuzul în încălcarea dreptului de proprietate de către Lisnic Cornelia, cu scopul de a se folosi pentru o perioadă cât mai mare de locuința proprietate privată a altei persoane şi a nu achita nimic pentru aceasta. Orice afirmație a majorului deja, Lisnic Laurențiu privind o pretinsă violență din partea bunelului de 80 de ani, nu este decât o invenție la indicația petiționarei pentru a induce în eroare funcționari ai poliției, instanța de judecată şi a obține fraudulos actul pe care l-a emis prima instanță - ordonanța de protecție, parte a intenției criminale de a se folosi de proprietatea străină, încălcând grav dreptul de proprietate. Nu există nici un tip de violență din partea lui Lisnic Elena

şi a soţului ei. Totul este apreciat vădit neîntemeiat. Simpla încercare de pătrundere în locuința sa din partea lui Lisnic Elena nu mai poate fi calificată ca o formă de violență. În loc să părăsească apartamentul, petiționara Lisnic Cornelia abuzează de mecanismul ordonanței de protecție, inventând o violență care nu există. Abuzează de legislația deficitară a RM în problema evacuării profitorilor de proprietatea străină. Ceea ce ține de Legea nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, aplicarea acestei legi este o ilegalitate mare, un abuz care ar trebui să fie condamnat, inclusiv la CEDO, legea aplicabilă fiind cea privind apărarea dreptului de proprietate. Petiţionara Lisnic Cornelia nu se bucură de prezumția proprietății conform art. 490 Cod civil, deoarece această prezumție a proprietății a posesorului nu operează în cazul în care, conform legii, dreptul de proprietate se dobândește prin înregistrare într-un registru de publicitate iar în acest caz, în Registrul de Publicitate a fost înregistrat un contract de donație doar pe numele lui Lisnic Vitalie care ulterior a înstrăinat apartamentul mamei sale Lisnic Elena. Lisnic Elena şi soțul ei nu erau agresivi aşa cum afirmă arbitrar petiționara Lisnic Cornelia şi nu a fost vorba de a nu permite cuiva să intre în apartament, ci de accesul lui Lisnic Elena în apartament în calitate de proprietară a acestuia.

Consideră recurenta că în cazul dat, Lisnic Cornelia ar trebui atrasă la răspundere contravențională/penală pentru samavolnicia de care dă dovadă, refuzând să părăsească apartamentul care nu a fost niciodată proprietate comună în devălmășie a soților Lisnic Elena şi Lisnic Vitalie. Prima instanță nu a avut capacitatea de a delimita o situație în care, într-adevăr ar fi vorba de violență în familie de o situație în care proprietarul doar încearcă să-şi exercite dreptul de proprietate, să aibă acces la proprietatea sa, iar petiționara este o persoană de rea-credință care comunică falsuri, nu prezintă probe ale acestor falsuri, încalcă grav dreptul de proprietate al persoanelor terțe, refuză accesul proprietarei în locuință, proprietară calificată de ei ca membru al familiei, inventează violențe care nu există.

La data de 31 august 2026 Lisnic Elena a depus referință împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, invocând faptul că deține apartamentul în care locuiesc pretinsele victime cu drept de proprietate și nu a existat din partea sa nici un fel de violență fizică asupra acestora.

La data de 02 septembrie 2026 Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Mustață Sergiu a depus o cerere de recurs suplimentară, invocând că în cazul dat cel mai neglijent a acționat ofițerul de sector, care cunoștea toate detaliile despre cazul dat, însă doar a stat în fața ușii apartamentului și urmare a celor întâmplate a emis în mod arbitrar ordinul de restricție urgentă, deși violență fizică nu a avut loc în acea zi.

La data de 07 septembrie 2026 Lisnic Cornelia a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Lisnic Elena, invocând că recurenta și-a motivat cererea de recurs indicând precum că, instanţă ar fi examinat cauza pripit şi superficial, bazându-se doar pe declaraţiile petiționarei de rea-credință. Însă, instanţa de fond a reținut constatarea faptelor pe baza probelor administrate în ansamblu şi anume, declaraţiile victimelor, rapoartele Inspectoratului de Poliție Ciocana, rapoartele Centrului de Justiţie Familială al Poliției, precum si înregistrările video atașate materialelor cauzei şi nu exclusiv pe declaraţia petiționarei.

Menționează Lisnic Cornelia referitor la faptul că apartamentul situat în ***** ar fi proprietatea sa exclusivă, obținut prin donație de la fiul său, apartamentul în care victima Lisnic Cornelia locuiește de peste 20 de ani a fost donat recurentei chiar de către fiul acesteia, Lisnic Vitalie, imediat după eliberarea ordonanței de protecție emise împotriva lui Lisnic Vitalie, fapt

prin care se confirmă că scopul acestei donații, este un mijloc prin care agresorul Lisnic Vitalie a urmărit să o lipsească pe victimă de locuință, folosindu-se de un terț - mama sa Lisnic Elena. Pe rolul Judecătoriei Chișinău se află cauza civilă privind partajul averii, anularea contractului de donație. Tot pe rolul instanței de judecată se află și cauza civilă la cererea înaintată de Lisnic Elena către Lisnic Cornelia cu privire la evacuarea, iar la moment nu există o hotărâre judecătorească pe cauza dată.

La data de 15 septembrie 2026 Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu a formulat replici asupra referinței formulate de Lisnic Cornelia, invocând faptul că cele anexate nu se referă la persoana sa, ci a lui Lisnic Vitalie. Mai mult, actele ce confirmă existența unor oarecare litigii în privința apartamentului nu au nici o legătură cu pretinsa violență a lui Lisnic Elena.

*La data de 15 septembrie 2026 Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor *****, reprezentați de avocatul Lupușor Dumitru* au depus referință asupra cererii de recurs, invocând faptul că afirmația recurentei că instanţa s-ar fi bazat numai pe declaraţiile lui Lisnic Cornelia, arată că prima instanţă a coroborat declaraţiile victimelor cu înscrisurile Inspectoratului de Poliţie Ciocana şi ale Centrului de Justiţie Familială al Poliției, sesizarea adresată Serviciului 112, ordinele de restricție de urgență nr. *****, precum şi înregistrările video anexate materialelor cauzei. Prin urmare, soluția a fost formată prin aprecierea unui ansamblu probator, iar declaraţia victimei a constituit unul dintre elementele acestui ansamblu. Prima instanţă a delimitat corect obiectul procedurii speciale. Procedura privind ordonanța de protecție urmărește verificarea existenței unui risc iminent şi concret pentru victimă şi aplicarea unor măsuri preventive urgente. Stabilirea vinovăției penale şi soluționarea definitivă a raporturilor patrimoniale au obiecte juridice distincte şi se realizează în procedurile corespunzătoare.

Referitor la alegațiile intimaților că încheierea din 29 iulie 2026 consemnează că Lisnic Elena şi Lisnic Pantelimon au fost informați/citați cu privire la data, ora şi locul examinării cauzei, iar instanţa a dispus continuarea examinării în lipsa lor, relevă că art. 278/6 alin. (4) din Codul de procedură civilă permite examinarea cererii în lipsa presupusului agresor, în considerarea caracterului urgent al procedurii. Caracterul urgent rezultă şi din art. 15 alin. (1) din Legea nr. 45/2007, care impune emiterea ordonanței de protecție în termenul prevăzut de lege de la primirea cererii. Totodată, art. 278/6 alin. (2) din Codul de procedură civilă instituie desemnarea neîntârziată a unui avocat din sistemul asistenței juridice garantate de stat pentru victimă. Recurenta şi-a expus ulterior, inclusiv prin avocat, toate criticile privind proprietatea, incidentul, activitatea poliției, materialele video şi concluziile primei instanțe, acestea fiind supuse controlului instanţei de recurs. Mai mult, prima instanţă a reținut raporturile familiale dintre părţi, iar art. 3 alin. (2) din Legea nr. 45/2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie include, în condițiile normei, rudele şi afinii în sfera persoanelor protejate. Raportul de rudenie dintre Lisnic Elena şi nepoții ***** este de asemenea, relevant pentru aplicarea mecanismului legal de protecție. Art. 15 alin. (3) din Legea nr. 45/2007, în forma aplicabilă la data de 29 iulie 2026, permite aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de până la șase luni şi reglementează revocarea ori prelungirea acestora în condițiile legii. Măsurile dispuse de prima instanţă au caracter temporar şi preventiv, separând pentru o perioadă conflictul personal de litigiile patrimoniale care urmează a fi soluționate pe căile judiciare corespunzătoare. Materialele examinate consemnează prezenţa copilului în apartament în timpul incidentului, starea de frică relatată de minoră, evaluarea psihologului şi

recomandarea continuării consilierii. Aceste împrejurări sunt direct relevante pentru aprecierea riscului şi pentru necesitatea prevenirii repetării unei situații de intimidare.

Consideră intimații că soluția primei instanțe este justă şi în conformitate cu legea, la baza ei fiind plasate probe pertinente şi concludente, apreciate în ansamblu şi prin prisma finalității procedurii speciale de protecție.

Aprecierea instanţei de recurs.

Analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul întemeiat şi pasibil de admitere, cu casarea parțială a încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului.*

În conformitate cu art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților*.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.*

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

În speță se constată că la data de 29 iulie 2026, Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor *****, reprezentați de avocatul Lupușor Dumitru s-au adresat în instanța de judecată cu o cerere de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie, împotriva pretinșilor agresori Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, solicitând eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 6 luni, cu aplicarea față de Lisnic Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, s-a admis cererea privind eliberarea ordonanței de protecție, cu eliberarea ordonanței de protecție în favoarea victimelor Lisnic Cornelia, ***** de la acțiunile agresorilor Lisnic Elena născută la ***** și Lisnic Pantelimon născut la *****, pe un termen de 6 (șase) luni din momentul pronunțării, cu măsurile de protecție enunțate supra.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 07 august 2026, Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție să fie respinsă.

Se reține că pretinsul agresor Lisnic Pantelimon, nu a formulat recurs, prin urmare, efectul devolutiv al examinării se extinde în limitele recursului și persoanei care l-a formulat.

În motivarea soluției pronunțată de prima instanță s-a indicat faptul că raportul juridic dintre Lisnic Cornelia și Lisnic Laurențiu și Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon intră fără echivoc în sfera noțiunii de membri ai aceleiași familii, Lisnic Cornelia menționând că Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon sunt părinții actualului ei soț.

Reținând aceste circumstanțe, materialele cauzei și declarațiile victimelor în cadrul dezbaterilor judiciare, prima instanță a conchis că victimele Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor *****, sunt supuse agresiunii psihologice, fizice și economice de către Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, ceea ce negativ influențează asupra vieții și sănătății victimelor, iar ţinând cont de consecutivitatea acţiunilor potențialilor agresori, rezultă că aceștia sunt predispuși la comiterea în continuare a acţiunilor sale față de Lisnic Cornelia, copilul minor ***** prin impunerea voinței și a controlului personal; provocarea stărilor de tensiune şi de suferință psihică.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanțe în raport cu argumentele formulate în cererea de recurs şi materialul probator anexat, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanței de fond este parțial întemeiată, în coraport cu normele de drept aplicabile, raportate la situația de fapt și obiectul cererii din speță.

Conform art. 2 Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie noțiuni principale în sensul prezentei legi, sunt:

violență în familie - acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violență fizică - vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

violență psihologică - impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv, în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar;

Potrivit art.3 Legii menționate, subiecți ai violenței în familie sânt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii.

(1^1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.

(2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt:

a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de

ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

Astfel, prima instanță a constatat prezența la caz a violenței psihologice, fizice și economice.

Pornind de la elementele legale enunțate, se deduce că ordonanța de protecție se emite atunci când există un pericol iminent, cu o intensitate înaltă și cu o anumită persistență în timp, dacă acțiunile agresorului pun în primejdie integritatea victimei.

Din actele cauzei se atestă că la data de 22.07.2026, Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon s-au prezentat la domiciliul victimei, având asupra lor un aparat destinat tăierii metalului, manifestând intenția de a tăia ușa de acces pentru a pătrunde forțat în locuința în care victimele își au domiciliul, fapt care se confirmă prin înregistrarea video anexată și se coroborează cu explicațiile victimelor date în ședința de judecată. La aceiași dată, 22.07.2026 de către victimă prin intermediul Serviciului Național Unic pentru Apeluri de Urgență 112, a fost înregistrat un material în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Ciocana sub nr. 12431, drept urmare, au fost emise ordinele de restricție de urgență nr. *****, prin care s-a interzis agresorilor Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon să se apropie de victima Lisnic Cornelia și copiii acesteia.

Reținând circumstanțele descrise mai sus, materialele cauzei și declarațiile victimelor în cadrul dezbaterilor judiciare, prima instanță corect a conchis că Lisnic Cornelia, Lisnic Laurențiu și minora Lisnic Smaranda sunt victime, asupra cărora există indicii de amenințare cu aplicarea violenței fizice, iar întru asigurarea protecției vieții și sănătății acestora, este necesar de a aplica în privința acestora măsurile de protecție. De asemenea, victimele au fost suspuse violenței psihologice, agresiunea manifestată fiind în ascensiune, ultimii fiind amenințați cu distrugerea ușii și scoaterea forțată a acestora din spațiul locativ, care la moment este un obiect al unui litigiul pe rolul instanței de judecată, cu privire la partajul averii. Instanța de judecată corect a apreciat, că victimele sunt speriate și au temerea reală, că agresorii o să recurgă la acțiunile pe care îi verbalizează.

În special, materialele cauzei confirmă prezenţa copilului în apartament în timpul incidentului, starea evidentă de frică determinată de acțiunile buneilor săi, fapt ce se confirmă cu înregistrările video anexate.

Contrar argumentelor din recurs referitor la circumscrierea conflictului, la unul derivat din raportul litigios civil al părților (de care instanța de recurs nu va face abstracție), din materialele dosarului se atestă cert că circumstanțele stabilite, determinate atestau necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

Concomitent, reieșind din prevederile Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, care are drept scop prevenirea violenței în familie, a materialelor dosarului, probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, explicațiile date în ședința de judecată, măsurile de protecție solicitate de pretinsele victime *pe un termen de 6 luni* au un caracter disproporționat.

Într-adevăr, în situațiile ce țin de prevenirea și combaterea violenței în familie este necesar amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată şi de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății şi bunăstării victimelor, iar statului îi revine obligaţia pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private şi de familie, protecției efective împotriva violenței în familie.

Totodată conform art. 278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică *circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective*.

Pornind de la circumstanțele stabilite, actele de violență psihologică constatată de prima instanță și intensitatea acestora, se conchide că termenul maxim de 6 luni este disproporționat cu scopul urmărit, astfel că termenul de 2 luni este proporțional circumstanțelor concrete ale cauzei. Or termenul maxim de 6 luni, este aplicabil doar în circumstanțe excepționale, ceea ce nu este probat la caz, iar în acest sens se reține ca fiind pertinente argumentele din recurs.

Referitor la argumentul recurentului Lisnic Elena, precum că cererea de eliberare a ordonanței judecătorești a fost examinată în lipsa acesteia, fără a-i fi acordat un termen pentru a-și asigura asistența unui avocat, Colegiul judiciar reţine că potrivit art. 278[8] alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea, iar conform art. 278[6] alin. (4) Cod de procedură civilă, neprezentarea presupusului agresor la ședința de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

Prin urmare, legiuitorul a instituit rigori stricte procedurale, referitor la examinarea acestei categorii de cereri, care implică examinarea promptă și cu celeritate, fiind importantă informarea participanților, dar exercitarea drepturilor se efectuează în mod adecvat cu termenul de examinare, iar pretinsa agresoare Lisnic Elena a fost informată despre cauza dată, chiar dacă examinarea a avut loc în termen restrâns. Concomitent, argumentele din recurs nu răstoarnă însăși concluzia incidenței cazului de violență exercitat.

Totodată, în prezenta speță se atestă faptul că între părți există și litigii patrimoniale legate de dreptul de proprietate asupra bunului imobil în care victimele domiciliază la momentul actual, precum și litigii ce țin de evacuarea acestora din imobilul sus menționat, situație care în circumstanțele respective nu determină aplicarea a măsurilor de protecție în termenul de 6 luni. În aceeași ordine de idei se reiterează și faptul că anterior, în privința victimelor au fost eliberate și alte ordonanțe de protecție, reieșind din situațiile de conflict existente între membrii familiei, dar acestea se referă la protecția față de agresorul Lisnic Vitalie și nu față de părinții acestuia - Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon.

În contextul expus, instanța de recurs apreciază că circumstanțele reținute de prima instanță pentru aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 6 luni nu sunt concludente și suficiente pentru emiterea ordonanței de protecție, inclusiv în împrejurările care nu au fost apreciate corespunzător, prin prisma legislației aplicabile, prin urmare fiind proporțional un termen de 2 luni pentru protecția victimelor.

Alte temeiuri esențiale, care ar determina alte circumstanțe ale speței decât cele stabilite, nu au fost invocate de participanții la proces.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu, cu casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, pronunțată la cererea înaintată de Lisnic Cornelia, în nume propriu și a copilului minor Lisnic Smaranda, și a lui Lisnic Laurențiu, reprezentați de avocatul Lupușor Dumitru, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie formulată împotriva pretinșilor agresori Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, în partea termenului pentru care au fost aplicate măsurile stabilite de

6 luni în privința agresorului Lisnic Elena, soluționând prin decizie problema respectivă, cu stabilirea termenului pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, pentru un interval temporal de 2 luni, cu menținerea în rest a încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Lisnic Elena, reprezentată de avocatul Musteață Sergiu.

Se casează parțial încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iulie 2026, pronunțată în cauza civilă la cererea înaintată de Lisnic Corneliu (în interes propriu și a minorei *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie formulată împotriva pretinșilor agresori Lisnic Elena și Lisnic Pantelimon, *în partea termenului* pentru care au fost aplicate măsurile stabilite de 6 luni în privința agresorului Lisnic Elena, soluționând prin decizie problema respectivă, cu stabilirea termenului pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, *pentru 2 (două) luni.*

În rest, se menține încheierea primei instanțe.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Gîrleanu Violeta

Roșca Constantin